I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 121/2012

2012 m. vasario 15 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su maisto produktų skirstymu labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą pastraipą ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomones [1],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę [2],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [3],

kadangi:

(1) remiantis 1987 m. gruodžio 10 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3730/87, nustatančiu bendrąsias maisto iš intervencinių atsargų tiekimo paskirtoms organizacijoms, jį skirstančioms labiausiai nepasiturintiems asmenims Bendrijoje, taisykles [4], kuris vėliau buvo panaikintas ir įtrauktas į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) [5], daugiau kaip du dešimtmečius buvo vykdoma patikima maisto produktų skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programa (toliau – maisto skirstymo programa); įgyvendinant šią programą buvo sumažinti ekonominiai ir socialiniai skirtumai ir taip pagerinta Sąjungos socialinė sanglauda;

(2) kaip apibrėžta Sutarties 39 straipsnio 1 dalyje, vieni iš bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) tikslų yra stabilizuoti rinkas ir užtikrinti vartotojams priimtinas tiekiamos produkcijos kainas. Daugelį metų vykdoma maisto skirstymo programa padėjo įgyvendinti abu šiuos tikslus, o tai, kad įgyvendinant šią programą buvo padidintos Sąjungos labiausiai nepasiturinčių asmenų galimybės apsirūpinti maistu, įrodė, kad ši programa yra pagrindinė priemonė, padedanti daugeliui užtikrinti galimybę Sąjungoje gauti maisto ir tuo pačiu sumažinti intervencines atsargas;

(3) Europos Parlamentas savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliucijoje pakvietė Komisiją ir Tarybą parengti pereinamojo laikotarpio sprendimą, kuris būtų taikomas likusiais dabartinės daugiametės finansinės programos galiojimo metais, siekiant išvengti staigaus pagalbos maistu sumažinimo dėl to, kad finansavimas buvo sumažintas nuo 500 mln. EUR iki 113 mln. EUR, ir siekiant užtikrinti, kad nuo pagalbos maistu priklausomi žmonės nekentėtų dėl maisto stygiaus;

(4) dabartinės maisto skirstymo programos pagrindas – produktų iš Sąjungos intervencinių atsargų, kurias laikinai galima papildyti rinkoje įsigyjamais produktais, skirstymas. Tačiau dėl viena po kitos vykusių BŽŪP reformų ir gamintojų kainų teigiamų pokyčių palaipsniui sumažėjo intervencinių atsargų ir turimų produktų asortimentas. Pagal dabartinę Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 redakciją pirkti rinkoje leidžiama tik jei produktų laikinai nėra. Atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-576/08 [6], maisto pirkimas Sąjungos rinkoje negali

(1) 2011 m. sausio 20 d. nuomonė (OL C 84, 2011 3 17, p. 49) ir 2011 m. gruodžio 8 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
(2) OL C 104, 2011 4 2, p. 44.
(3) 2009 m. kovo 26 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 117 E, 2010 5 6, p. 258) ir 2012 m. sausio 23 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 38 E, 2012 2 11, p. 1). 2012 m. vasario 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
(4) OL L 352, 1987 12 15, p. 1.
(5) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.
(6) 2011 m. balandžio 13 d. sprendimas byloje T-576/08 *Vokietija prieš Komisiją* (dar nepaskelbtas).

būti nuolatinis būdas pakeisti sumažėjusias intervencines atsargas. Tokiomis aplinkybėmis tikslinga maisto skirstymo programą nutraukti. Tam, kad labdaros organizacijoms valstybėse narėse, kurios taiko dabartinę maisto skirstymo programą, būtų suteikta pakankamai laiko prisitaikyti prie naujos padėties, maisto skirstymo programą reikėtų iš dalies pakeisti, siekiant numatyti laipsniško nutraukimo laikotarpį, per kurį pirkimas rinkoje turėtų tapti nuolatiniu tiekimo pagal maisto skirstymo programą šaltiniu, siekiant papildyti intervencines atsargas, jei tinkamų intervencinių atsargų neužtenka. Laipsniško nutraukimo laikotarpis turėtų baigtis užbaigus 2013 m. metinį planą;

(5) Sąjungos maisto skirstymo programa turėtų būti taikoma nedarant poveikio nacionalinėms maisto skirstymo programoms;

(6) siekiant užtikrinti patikimą biudžeto valdymą, reikia nustatyti fiksuotą Sąjungos pagalbos viršutinę ribą. Maisto skirstymo programa turėtų būti įtraukta į 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo [1] 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą Europos žemės ūkio garantijų fondo (toliau – EŽŪGF) finansuotinų išlaidų sąrašą;

(7) patirtis parodė, kad yra būtina pagerinti tam tikrų maisto skirstymo programos sričių valdymą. Todėl Komisija, remdamasi valstybių narių Komisijai perduotais prašymais ir kita informacija, kuri laikoma susijusia, turėtų nustatyti metinius maisto skirstymo programos įgyvendinimo 2012 m. ir 2013 m. planus. Valstybių narių prašymai skirti maisto produktų turėtų būti pagrįsti nacionalinėmis maisto skirstymo programomis, kuriose nustatomi maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems asmenims tikslai ir prioritetai, kuriuose turėtų būti numatyti maistingumo aspektai. Šiuo atžvilgiu reikėtų, kad valstybės narės turėtų galimybę teikti pirmenybę Sąjungos kilmės produktams. Galiausiai, siekiant užtikrinti tinkamą su metinių planų įgyvendinimu susijusių išlaidų kompensavimą, reikia valstybėms narėms duoti galimybę kompensuoti, neviršijant pagal metinius planus skirtų išteklių, tam tikras paskirtų organizacijų administracines, transportavimo ir saugojimo išlaidas;

(8) valstybės narės, siekdamos užtikrinti, kad metiniai planai būtų įgyvendinami pagal taikomas taisykles, turėtų vykdyti atitinkamą administracinę ir fizinę kontrolę ir, nustačiusios pažeidimus, taikyti sankcijas;

(9) siekiant užtikrinti, kad dabartinė maisto skirstymo programa toliau veiktų taip, kad laipsniškas nutraukimas vyktų veiksmingai, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d. iki tol, kol bus užbaigtas 2013 m. metinis planas;

(10) reglamentai (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 1234/2007 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

[1] OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„g) maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 27 straipsnyje.“

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

1) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programa

1. Nustatoma 2012 m. ir 2013 m. programa, pagal kurią valstybių narių paskirtos organizacijos, kurios nėra komercinės įmonės, gali maisto produktus paskirstyti labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims. Šios maisto skirstymo programos tikslu intervencinėse atsargose turi būti tam skirti produktai, o jei maisto skirstymo programai tinkamų produktų intervencinėse atsargose nėra, jie perkami rinkoje.

Pirmoje pastraipoje numatytos maisto skirstymo programos tikslais „labiausiai nepasiturintys asmenys“ reiškia fizinius asmenis, įskaitant šeimas ar tokių asmenų grupes, kurie pagal nacionalinių kompetentingų institucijų patvirtintus atrankos kriterijus įvardijami ar pripažįstami kaip socialiai ir finansiškai remtini, arba kurie tokiais laikomi remiantis paskirtų organizacijų naudojamais kriterijais ir tos nacionalinės kompetentingos institucijos jų statusą pripažįsta.

2. Valstybės narės, kurios pageidauja dalyvauti 1 dalyje numatytoje maisto skirstymo programoje, Komisijai pateikia maisto skirstymo programas, kuriose:

a) apibūdinami tokių programų pagrindiniai elementai ir jų tikslai;

b) nurodomos paskirtos organizacijos;

c) perduodami prašymai, kuriuose nurodyti maisto produktų, kuriuos ketinama paskirstyti kiekvienais metais, kiekiai ir kita susijusi informacija.

Valstybės narės turi pasirinkti maisto produktus remdamosi objektyviais kriterijais, įskaitant jų maistingumo vertes ir tinkamumą skirstyti. Tuo tikslu valstybės narės gali teikti pirmenybę Sąjungos kilmės maisto produktams.

3. Komisija patvirtina metinius planus, remdamasi prašymais ir kita susijusia informacija, nurodyta 2 dalies pirmos pastraipos c punkte, valstybių narių pateiktais kaip jų maisto skirstymo programų dalis.

Kiekviename metiniame plane nurodomi Sąjungos metiniai finansiniai asignavimai kiekvienai valstybei narei.

Jei valstybė narė neturėtų metiniame plane nurodytų maisto produktų intervencinių atsargų tuo metu, kai tokių produktų prireiktų, Komisija metiniame plane įtraukia nuostatą, pagal kurią tie produktai tai valstybei narei perduodami iš valstybių narių, kurios turi tokių produktų intervencinių atsargų.

Komisija gali peržiūrėti metinį planą, atsižvelgdama į visus su jo vykdymu susijusius pokyčius.

4. Paskirtoms organizacijoms maisto produktai išduodami nemokamai.

Labiausiai nepasiturintiems asmenims maisto produktai skirstomi:

a) nemokamai arba

b) už kainą, kuri jokiu būdu negali viršyti tokio kainų lygio, kuris grindžiamas paskirtų organizacijų skirstant patirtomis išlaidomis ir išlaidomis, kurios nėra tinkamos finansuoti pagal 7 dalies antros pastraipos a ir b punktus.

5. 1 dalyje numatytoje maisto skirstymo programoje dalyvaujančios valstybės narės:

a) pateikia Komisijai metinę maisto skirstymo programų įgyvendinimo ataskaitą;

b) laiku informuoja Komisiją apie įvykius, turinčius įtakos maisto skirstymo programų įgyvendinimui.

6. Sąjunga kompensuoja vykdant programą patirtas tinkamas finansuoti išlaidas. Šis finansavimas neviršija 500 mln. EUR per biudžetinius metus.

7. Programos tinkamos finansuoti išlaidos yra:

a) iš intervencinių atsargų paimtų maisto produktų kaina;

b) rinkoje įsigytų maisto produktų kaina ir

c) maisto produktų pervežimo iš vienos valstybės narės intervencinių atsargų į kitos valstybės narės intervencines atsargas išlaidos.

Nacionalinės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į turimus finansinius išteklius, skirtus metiniams planams įgyvendinti kiekvienoje valstybėje narėje, tinkamomis finansuoti išlaidomis gali laikyti:

a) maisto produktų vežimo į paskirtų organizacijų sandėlius išlaidas;

b) šias paskirtų organizacijų išlaidas tiek, kiek jos yra tiesiogiai susijusios su metinių planų įgyvendinimu:

i) administracines išlaidas;

ii) vežimo nuo paskirtų organizacijų sandėlių iki galutinio paskirstymo punktų išlaidas ir

iii) saugojimo išlaidas.

8. Valstybės narės vykdo administracinę ir fizinę kontrolę, kad užtikrintų, jog metiniai planai įgyvendinti laikantis galiojančių taisyklių, ir nustato sankcijas, taikomas pažeidimų atvejais.

9. Ant maisto pakuočių, platinamų pagal metinius planus ir skirstymo punktuose, turi būti aiškus užrašas „Europos Sąjungos pagalba“ ir Europos Sąjungos emblema.

10. Įgyvendinant 1 dalyje numatytą maisto skirstymo programą, nedaromas poveikis Sąjungos teisę atitinkančioms nacionalinėms programoms, pagal kurias maisto produktai skirstomi labiausiai nepasiturintiems asmenims.“;

2) 204 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. 27 straipsnis taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d. iki tol, kol bus užbaigtas metinis 2013 m. planas.“

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d. iki tol, kol bus užbaigtas metinis 2013 m. planas.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
M. SCHULZ	N. WAMMEN